

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Reného Ciencialy
„Aplikovatelnost rozhodčí smlouvy na třetí osoby v (mezinárodní) obchodní arbitráži – vybrané otázky ve srovnání mezinárodní arbitrážní praxe a české právní úpravy“

Rigorózní práce se zaměřila na velmi obtížnou a v české literatuře téměř neznámou problematiku aplikovatelnosti rozhodčí smlouvy na třetí osoby, tedy na otázku, zda jsou rozhodčí doložkou vázány i třetí osoby, které rozhodčí smlouvu samy nepodepsaly, případně za jakých podmínek. To je otázka v zahraničí často kontroverzní, při dnešních často velmi komplikovaných právních sporech však není zcela vyloučena, a v konkrétních případech tak může být velmi praktická. Téma práce jsem proto velice uvítala: autor je advokátem se zahraniční praxí, rovněž absolvoval zahraniční kurs LL.M., který byl této problematice věnován.

Rigorózní práce je napsána se znalostí věci, je zřejmé, že autor je s problematikou důvěrně obeznámen. Oceňuji nejen práci se zahraniční literaturou a judikaturou, ale i snahu promítnout zahraniční zkušenosti do české právní teorie a praxe.

Práce je přehledná a logicky strukturovaná. Sestává z devíti kapitol, dále podrobně vnitřně rozčleněných, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem.

V Úvodu osvětluje autor podstatu a smysl rozhodčí smlouvy a limity její závaznosti, včetně otázky rozhodného práva. Druhá kapitola je zaměřena na oddělitelnost rozhodčí smlouvy od smlouvy hlavní. Ke s. 8: autor by měl vysvětlit princip kompetenz-kompetenz a jeho spojitosti s otázkou platnosti smlouvy hlavní a rozhodčí smlouvy, spojitost mi není jasná. Byla bych opatrná s oddělitelností, pokud jde o literaturu před zrušením obchodního zákoníku, který upravoval tuto věc výslovně, vždyť dnes je situace jiná, výslovnou úpravu nemáme a podle prof. Eliáše údajně není potřebná (ke s. 11). Ke změně (po odevzdání práce) došlo v souvislosti se spotřebitelskými spory, to by měl autor doplnit. Třetí kapitola je věnována právnímu nástupnictví (sukcese). V této oblasti asi nemusíme očekávat primárně

sporné situace. Čtvrtá kapitola se zabývá ručitelskými závazky, analýza je velmi zajímavá; jaký je názor autora: lze argumentovat i opačně, jak (ke s. 36)? Pátá kapitola uvádí vázanost „oprávněných třetích osob“. Ke s. 54 – autor by měl vymezit termín „veřejná rozhodčí nabídka“. Ke s. 58: z čeho autor dovozuje, že úprava veřejné nabídky dle § 1780 n. OZ je dispozitivní? Šestá kapitola zkoumá tzv. koncernovou teorii, která může být velmi praktická. Autor by měl vysvětlit „extenzi rozhodčí smlouvy“ na třetí osobu – koncernovou společnost (s. 62). Nerozumím souvislosti koncernové teorie a vedlejšího účastníka (s. 81). Teorie piercingu je probírána v sedmé kapitole, osmá kapitola podrobně uvádí případ Dallah v. Pákistán, autorovy závěry jsou zcela realistické.

Práce ústí v Závěr, v němž autor shrnuje poznatky, k nimž v práci dospěl, ty jsou velmi cenné a bylo by vhodné, kdyby autor alespoň některé vybrané partie publikoval, nejlépe v nějakém prestižním právnickém časopise, kde si to přečte i širší právní veřejnost. Jen musím kriticky podotknout, že citace v angličtině, kterých je příliš, působí rušivě, toho by se měl autor napříště vyvarovat, zejména jde-li o citaci přeloženou z němčiny, francouzštiny či dokonce z češtiny (autorův zdroj byl patrně v angličtině, ale takto by se postupovat nemělo). Na obhajobu autora musím uvést, že jsem jako konzultantka s dílčími citacemi v angličtině souhlasila, ale netušila jsem, že jich bude taková přemíra. Výtka tedy padá i na mou hlavu

Rigorózní práci jinak hodnotím velmi pozitivně, při ústní obhajobě by se autor měl vyjádřit k výše naznačeným otázkám.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Renému Ciencalovi přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 12.12.2016